

ІЛЮСТРАЦІЯ БРАДЛАНА БІНА

Джейн Мак-Брайд

Ґрунтується на справжніх подіях

“Все, що ти запечатаєш на землі, буде запечатано на небесах” (Геламан 10: 7).

Що означає “Сім’ї—навічно”?— запитала Мія. Вона пересунула на дошці свою фішку. Разом зі своєю подругою Зої вони гралися у вітальні в домі Зої. На одній зі стін висів малюнок з написом: “Сім’ї—навічно”. Мії подобалося, як це звучить.

“Це означає, що навіть після смерті ви залишаєтеся сім’єю”,—пояснила Зої. Вона поклала картку й пересунула фішку.

Мія оглянула кімнату. Вона мала звичний вигляд. У ній були дивани, столи, подушки й телевизор. Однак дім Зої викликав інші почуття. “А у тебе є вічна сім’я?”— запитала Мія.

Зої відірвала погляд від гри і усміхнулася. “Так! Мої мама і тато уклали храмовий шлюб. Тож ми можемо бути разом навічно”.

“Це тому в твоєму домі я відчуваюся по-іншому?”— запитала Мія.

Зої збентежилася. “По-іншому?”

Мія не знала, як пояснити відчуття, які вона мала в домі Зої. То були відчуття радості й тепла. Але їй було ніяково про це сказати. “Нічого, все добре,— сказала вона.— Продовжимо гру”.

Того вечора Мія постійно думала про Зоїну вічну сім’ю. Їй подобалося те, що вона відчувала в домі Зої. Через кілька днів сім’я Мії мала переїжджати до Онтаріо, Канада. Вона думала про те, які відчуття викликати їй новий дім.

“Мамо, в Зоїному домі відчувається така радість,— сказала Мія, коли мама вклала її спати.— Я хочу, щоб у нашому новому домі відчувалося те саме”. Мія думала про те, як сильно любить маму, тата і своїх малих братиків. “Я хочу, щоб і наша сім’я була вічною”.

Мама спокійно слухала. Потім вона сказала: “І я також”.

Наступного дня мама зателефонувала Зоїній мамі. Вона дізналася, що Зоїна сім’я ходить до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

“Я хочу ходити до тієї церкви”,—сказала Мія батькам, коли вони пакували речі. Тепер їхній дім був майже порожнім.

“Зоїна мама сказала, що може допомогти нам знайти церковну будівлю”,—сказав тато, заклеюючи коробку.

Мія усміхнулася і відчула, як у животі щось аж затремтіло. Можливо в їхньому новому домі буде так само тепло й радісно, як і в Зоїному!

Як тільки вони освоїлися в новому домі, сім’я Мії почала ходити до церкви. Люди там були дуже привітні. Усі називали одне одного “брат” або “сестра”. Мія пішла в Початкове товариство зі своїми маленькими братиками. Їй подобалося співати пісні й читати Писання.

Невдовзі дві молоді жінки прийшли в Міїн дім. Їх звали сестра Джастін і сестра Рамос. Вони були місіонерками. Сестри розпо-

віли Міїній сім’ї про Небесного Батька, Ісуса та Книгу Мормона. Мії подобалося слухати про євангелію. Навіть її брати спокійно сиділи і слухали!

Мія розповіла сестрі Рамос і сестрі Джастін про Зоїн дім. “Я хочу мати вічну сім’ю, як і Зої”.

“Небесний Батько хоче, щоб усі ми мали вічні сім’ї,—сказала сестра Рамос, широко усміхнувшись. Він хоче, щоб ми були щасливими”.

Невдовзі Міїна сім’я вирішила охреститися.

Зої зі своєю сім’єю приїхала на машині до Онтаріо, щоб бути на хрищенні. Через рік вони приїхали знову. Цього разу тому, що Мія запечатувалася зі своєю сім’єю у храмі!

У день запечатування Мія стояла біля храму зі своєю сім’єю, одягнута у все біле. Усі вони широко усміхалися. Мія відчувала всередині тепло і спокій. “Ми тепер вічна сім’я!”—сказала вона з радістю.

“Правильно,—сказав тато.—Ми—вічна сім’я”. ■

Автор живе в штаті Колорадо, США.